

indenfor sit eget Sogns Grændser, vil blive maaffee ligefrem forhindret i at benytte sig af den Frihed, som Loven tilstøter at give ham.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, gif man over til Afstemning, hvorved Lovudkastets § 6 (see Anh. Sp. 627) vedtoges med 37 Stemmer imod 2.

Derpaa fattes Lovudkastets Dvergang til tredje Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 42 Stemmer.

Formanden: De Endringsforslag, som ønskes stillede til Sagens 3die Behandling, maa jeg bede afgivne inden Fredag Aften.

Den følgende Sag paa Dagsordenen angaaer Forslag til Lov om Sognesforstanderskabernes og Amtsrådernes Sammensætning og Valg. Denne Sag er til anden*) Behandling. Der er ikke fremkommet noget Endringsforslag. Det Afslut, jeg først skal sætte under Forhandling, omfatter Lovforslagets §§ 1, 2, 3, 4, 5 og 6.

Friis: Da jeg ikke kunde være nærværende ved Sagens første Behandling, har jeg nu anseet det nødvendigt at udbede mig Ordet. Det vil maaffee være i de ærede Landstingsemænds Grindring, at jeg hører til dem, der ved samme Sags Behandling i en foregaaende Rigsdagssession stærkt have udtalt, at Forordningen af 13de August 1841 ikke mere passede til Tiden, og at Forandringer i den vare nødvendige. Dersom jeg nu siltiende vilde stemme for det Lovforslag, der her foreligger, vilde flere kunne beehylde mig for Inconsequents, og, for at undgaae en saadan Dom, har jeg anseet det nødvendigt at fremsætte nogle faa Bemærkninger. Den Deel af Lovforslaget, der for Tiden er under Behandling, angaaer Sognesforstanderskabernes Sammensætning og Maaden, hvorpaa disses Medlemmer skulle vælges. Maaffee jeg iatter turde appellere til de Herrers Grindring, at jeg tidligere har udtalt, at jeg fandt det paatrængende nød-

vendigt at give de Medlemmer af Sognene, som efter Forordningen af 13de August 1841 ingen Indflydelse have paa Valget, en berettiget Afgang til at kunne faae Stemmeret ved Valget af Forstanderskabernes Medlemmer. Jeg udtalte ogsaa dengang, at man maatte vel vogte sig for, idet man indrømmede dem den Ret, der tilkom dem, ikke at udstrække denne saaledes, at den gif ud over de Grændser, man burde iagttage. Der kom senere et Forslag frem, hvorved denne Berettigelse blev begrænset derved, at Huusmandsklassen, som tidligere ikke havde havt Valgret, nu kunde faae Indflydelse ved at udnævne en Deel Valgere, som traadte sammen med Sognets øvrige Valgere og paa engang udøvede Valgret. Dette Princip har man nu aldeles forladt og i dets Sted i det foreliggende Lovforslags § 3 indført et nyt Princip, som jeg paa ingen Maade kan finde heldigt, idet man deler de alt meget smaa Valgkredse i flere Kredse, der meget let kunne indeholde Spiren til Uenighed og Strid paa Steder, hvor der hidtil kun har været Enighed. Efter de Udtalelser, som her have fundet Sted ved Sagens 1ste Behandling, indseer jeg meget vel, at det vilde være til aldeles ingen Nytte at fremkomme med noget Endringsforslag, da flere paa det bestemteste have udtalt at ville stemme for Loven, som den nu er, for dog endelig at see denne Sag afgjort, og jeg skal derfor ikke søge at vidiløstiggjøre Forhandlingerne, naar det dog ikke kan føre til noget andet Resultat. Men jeg maa dog endnu vende tilbage til de Øtringer, som jeg nys fremkom med, om en anden Maade, hvorpaa Sognesforstanderskabernes Medlemmer kunde været valgte, saa at man ikke alene tog Hensyn til at give Valgberettigelse til en Klasse af Mebborgere, som ikke tidligere havde havt den, men ogsaa til ikke at berøve Sognets andre Medlemmer en Indflydelse paa Valget, som de paa Grund af det meget større Bidrag, de muligens kunde udrede til Sognet, maatte billigen være i Besiddelse af. Ved de tidligere Forhandlinger er jeg vel ikke i saa Henseende fremkommen med noget Endringsforslag, idet jeg har holdt mig til de ældre Bestemmelser; men jeg skulde dog formene, at, hvis man vilde have forfulgt denne Ddee, maatte det ikke have

*) Første Behandling findes Sp. 656—676.